

Michael

občasník farnosti Staré Město - č.13 - velikonoce 2002

Nebojte se!

Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach.

Kristus po svém zmrtvýchvstání řekl apoštolům a ženám: “Nebojte se!”.

Tato slova potřebujeme v novém tisíciletí možná více, než kdy jindy. (Jan Pavel II.)

Milí bratři a sestry,

cesta vzkříšení, po níž kráčíme 50 dnů velikonoční doby, je cestou rostoucího života, svobody a radosti. Při této oslavě bychom se měli stále více setkávat s možnostmi, které nám Bůh dává. Jít cestou vzkříšení znamená osvobodit se od všeho, co nám zabraňuje naplno žít a vydat se na cestu, na níž bychom zakusili šířku a svobodu života, probudili se ze spánku svých iluzí a začali opravdový život. Cesta vzkříšení je tedy zácvikem do života. Vždycky, když je náš život ohrožen, když se o slovo hlásí deprese a beznaděj, když nás zaplavuje zklamání a rezignace, může nám právě cesta vzkříšení pomoci dostat se znovu do života, který rozbíjí vnitřní strnulost a uvádí nás do šířky a svobody vzkříšení, který nás staví na nohy. Kež největší křesťanské svátky – letošní velikonoce – jsou znovuobnovením naděje a nabytím jistoty, že naše životy jsou v rukou dobrého a milosrdného Boha, který nás také provází každým dnem.

Přeje P.Miroslav Suchomel, duchovní otec farnosti

Přijměte, prosím, pozvání k prožívání velikonoce v našich chrámech.

Svatý týden, cesta s Kristem

Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života. (Jan 8,12) Velikonoce nejsou svátkem jako ty ostatní: je to “svátek svátků”, “slavnost slavností”. (KKC 1169). Slavením velikonočního tajemství se křesťané spojují v důvěrném společenství s Kristem a vydávají se s ním cestou kříže ke vzkříšení a k životu s Bohem.

KVĚTNÁ NEDELE – 24.března 2002

Oslava Svatého týdne začíná na Květnou neděli průvodem, který symbolicky naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě. Tuto myšlenku vyzdvihuje zvláště žehnací modlitba nad ratolestmi: “... požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem.” Květná neděle spojuje Kristův královský triumf a oslavu jeho utrpení v jedno. Obojí je ve velikonočním tajemství vzájemně propojeno... BOHOSLUŽBY (začínají před kostelem) :

V sobotu 23.března v 17.00 hodin, v neděli 24.března v 7.00 a 9.00 hodin (při všech mších sv. se žehnají "kočičky").

ZELENÝ ČTVRTEK – 28.března 2002

Dopoledne v 9.30 hodin v olomoucké katedrále slaví otec arcibiskup Jan Graubner spolu se svými kněžími mši "missa chrismatis", při které kněží obnovují své kněžské sliby: poslušnost biskupovi a celibát. Biskup při této mši posvětit tři druhy olejů: olej křtěnců, olej nemocných a křížmo, které se používají při udělení (slavení) svátostí. Tématem večerní liturgie jsou dvě události: a) Ježíšova večeře, při níž ustanovuje tajemství eucharistie a svátost kněžství a myje apoštolům nohy; b) Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě a jeho zajetí...

Kristus nás posiluje svým tělem a svou láskou. V této síle se pak můžeme vydávat na cestu do zaslíbené země. Na cestu, která vede i přes poušť utrpení a smrti, ale též skrze bránu vzkříšení. Cílem této cesty je "země", ze které nebudeme vyhnáni, totiž "nové nebe a nová země" nebeského království. V NAŠÍ FARNOSTI BUDE MŠE SV. NA PAMÁTKU VEČEŘE PÁNĚ V 18.00 hodin. Po mši svaté se koná hodinová adorace v Getsemanské zahradě (máme také možnost noční adorace od 20.00 hodin do 06.00 hodin).

VELKÝ PÁTEK – 29.března 2002

Podle prastaré tradice se dnes neslaví eucharistická oběť, ale obřady na památku utrpení Páně. Ty mají tři části: Bohoslužbu slova (ve které se čtou pašije), zakončenou přímluvami za celý svět; Uctívání kříže; Svaté přijímání.

Velký pátek je postním dnem – postem od masa a újmy v jídle. Tento den je připomínkou dne smrti Ježíše Krista, kdy se konal proces odsouzení, jeho poprava i pohřeb, tento den se čte část evangelíí, tzv. pašije (z toho pak vznikly tzv. pašijové hry, při nichž se tyto události nečetly, ale hrály). Podle evangelíí odpoledne ve tři hodiny zemřel Ježíš na kříži. Proto se věřící scházejí k zvláštní bohoslužbě – není to běžná mše, otvírá se smysl utrpení a smrti Krista při čtení Bible, připomíná se pokleknutím před křížem, přednáší se modlitby za velké bolesti celého světa (rozdělení, války, špatné vztahy, nejednota křesťanů, ...), na Velký pátek je výzdoba kostela chudá, žádné květiny, žádné svíce na oltáři, písně se zpívají bez doprovodu varhan a zvony mlčí... Proklet je každý, kdo visí na dřevě (srov. Gal 3,13). Ježíšův spásný čin spočívá v tom, že všechno následek hříchu dopadl na něj, místo na nás. Vzal naše prokletí na sebe. Na kříži protřpěl to, co způsobuje hřích – ztrátu Boha. Toto největší utrpení vytrpěl až do dna. "Bože můj, Bože můj" – zvolal na kříži – "proč jsi mě opustil?" (Mt 27,6). V 9.00 hodin prožijeme Pobožnost Křížové cesty, při které bude vyhodnocení dětské postní soutěže. Po ní je otevřen náš chrám k návštěvě eucharistického Krista (nezapomeňte přijmout adorační službu!). OBŘADY VELKÉHO PÁTKU ZAČNOU V 18.00 HODIN (opět máme možnost noční adorace od 20.00 hodin do 06.00 hodin) Finanční dary, které dáváte do pokladničky při návštěvě eucharistického Krista a při adoraci u Božího hrobu, jsou určeny na opravu katolických chrámů ve Svaté Zemi!

BÍLÁ SOBOTA – 30.března 2002

Bílá sobota je tzv. aliturgickým dnem, neboť se dnes zásadně neslaví mše svatá a další svátosti, kromě pomazání nemocných a svátosti smíření. Bílá sobota je příležitostí prožít u Kristova hrobu skutečnost smrti, beznaděje a prázdnoty. Tedy všeho toho, v čem bychom byli díky hříchu uvěznění, nebýt Ježíšova vítězství, slaveného o velikonoční noci.

K soukromé modlitbě u Božího hrobu je otevřena kaple sv. Jana Křtitele od 9.00 – 18.00 hodin.

VELIKONOČNÍ NOC – VIGILIE – 30.března 2002

Velikonoční vigilie je oslavou svaté noci, kdy Pán vstal z mrtvých, kdy rozlomil pouta smrti a jako vítěz vystoupil z hrobu, aby i nám otevřel cestu k životu. Oslava Veliké noci vyjadřuje mnohými symboly a texty tento velikonoční “přechod” (pesach) ze zajetí utrpení a smrti do života svobody a plnosti. Na začátku obřadů (před kostelem) se rozžhává OHĚŇ a zapaluje VELIKONOČNÍ SVÍCE – paškál – jejíž světlo symbolizuje zmrtvýchvstalého Krista. O celém velikonočním tajemství, vsazeném do plánu spásy, vypráví velkou lyrickou básní VELIKONOČNÍ CHVALOPĚV – EXULTET. Následuje BOHOSLUŽBA SLOVA, která ukazuje Boha v jeho mocných a podivuhodných činech. Podstatným prvkem liturgie velikonoční noci je KŘESTNÍ SLAVNOST. Tajemství křtu vyvěrá přímo z velikonoční události. Skrze něj máme účast na Kristově utrpení, smrti a vzkříšení. Proto se křest přednostně slaví a obnovuje právě o Velikonocích. Křest v řečtině znamená ponořovat. Křest v Krista Ježíše znamená osobní, pevné spojení s Ježíšem. Je to navázání osobního pouta s Ježíšem a s církví, které pro člověka znamená záchranu, péči a vysvobození z neodvratné moci zla. EUCHARISTIE (Svaté přijímání) nás dále napojuje na Ježíšův triumf a je nám pokrmem na cestu. ”Křtem jsme s ním byli pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus – byli vzkříšeni z mrtvých slavnou mocí svého Otce a vstoupili tak na cestu nového života” (srov. Řím 6,4). OBRĚADY ZAČNOU PŘED VCHODEM NA HŘBITOV VE 20.00 HODIN.

VELIKONOČNÍ NEDĚLE – 31.března 2002

Kristus vstal z mrtvých za svítání ”prvního dne v týdnu”, neboli ”prvního dne po sobotě” (která byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelství a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému ”lámání chleba” a tento den nazvali ”dnem Páně”. Každá neděle v roce je tedy ”oslavou Velikonoc” – zpřítomněním Kristova vykupitelského činu, ze kterého můžeme čerpat posilu pro naši vlastní cestu zmrtvýchvstání. Na závěr mše sv. se žehnají pokrmy (vejce, sýr, uzené maso, mazance, pečivo, chléb a dal.), kterými se zahajuje slavnostní oběd. Pokrmy položte na připravené ubrusy u oltáře! V NAŠEM CHRÁMU JSOU MŠE SVATÉ V 8.00 A V 10.00 HODIN

Přehled velikonočních bohoslužeb

PŘÍLEŽITOST K VELIKONOČNÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ JE PŘEDE MŠÍ SV. A BĚHEM POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY. VE FARNÍM KOSTELE V UH. HRADIŠTI TAKÉ VE SVATÉM TÝDNU (kromě Zeleného čtvrtku) DOPOLEDNE (9.00-11.00 HOD.) A ODPOLEDNE (15.00-17.00 HOD.).

Květná neděle – 24.3.2002 Obřady začnou před kostelem (svěcení ratolestí a průvod do kostela)	Nezapomeňte si donést jívové ratolesti (“kočičky”)	v sobotu v 17.00 hod. 7.00 hodin a 9.00 hodin
Zelený čtvrtek – 28.3.2002	Mše na památku Poslední večeře (ustanovení mše svaté, ustanovení svátosti kněžství,	18.00 hodin po mši svaté – hodinová adorace v Getsemanské zahradě

	nové přikázání lásky – obřad umývání nohou)	(noční adorace 20.00-06.00)
Velký pátek – 29.3.2002 Obřady na památku Umučení Pána Ježíše Krista	Kostel bude otevřen od 9.00 hodin k soukromé adoraci	Pobožnost křížové cesty v 9.00 hod. Obřady začínají v 18.00 hodin (noční adorace 20.00-06.00)
Bílá sobota – 30.3.2002 neslaví se liturgie	Kaple sv.Jana Křtitele bude otevřena od 9.00 – 18.00 hodin k adoraci u Božího hrobu	Dary při adoraci Božího hrobu se posílají na opravy katolických chrámů ve Svaté Zemi
Velikonoční vigilie – 30.3.2002	Obřady začínají před vchodem na hřbitov (od hlavní cesty)	20.00 hodin
Neděle Zmrtvýchvstání Páně 31.3.2002 Sbírka na Arcibiskupský kněžský seminář v Olomouci	Žehnání pokrmů na konci mše sv. (nádoby, ošatky, košíčky s pokrmu položte na připravené ubrusy!)	8.00 hodin a 10.00 hodin
Pondělí velikonoční – 1.4.2002		7.00 hodin a 9.00 hodin

Od Neděle Zmrtvýchvstání (31.3.) až do slavnosti Seslání Ducha svatého (19.5.) se místo modlitby “Anděl Páně” modlí “Vesel se nebes Královno” nebo “Raduj se, Královno nebeská”!

Svědectví o cestě za Ježíšem

Vyrůstala jsem v rodině, kde nebyla víra v Boha. Moje maminka zemřela ve 37 letech. Zůstaly jsme tři děti. Otec se za dva roky oženil znovu, vzal si vdovu se 2 dětmi. Byla to moc hodná paní, starostlivá a vůči nám, dětem, velice spravedlivá. Dostaly jsme ještě malou sestřičku, když jí byl jeden rok, tak druhá maminka tragicky zemřela. Byla to u nás přímo pohroma, zůstalo nás šest dětí. Byl to smutný dětský život, kdy jsme se staraly o sebe, jak to nejlépe šlo. Otec nám zemřel v 52 letech. Teď bych vám chtěla přiblížit moji cestu k P. Ježíši. Když zemřel můj 21letý syn, byla to velká bolest. Ale byli jsme na ni s manželem dva. Dodávali jsme si sílu, abychom tu tragedii překonali. Ale přišla další rána. Můj manžel zemřel náhle a já nebyla připravena tuto pravdu přijmout. Najednou se mně zhroutil celý svět a já si nevěděla rady se životem. Cítila jsem se strašně opuštěná s prázdným srdcem, bolavou duší a s prázdnýma rukama. Čím víc jsem chodila na hřbitov, tím to bylo horší. Často jsem na hřbitově potkávala paní Chlachulovou a vždy jsem jí říkala: “Jak můžete takové trápení vůbec přežít”. A paní Chlachulová mě řekla:” Přijďte za námi do kostela a ono to půjde”. Jenomže já pořád váhala. Co by lidé řekli, vždyť jsem tam nikdy nechodila. Hodně často jsem se setkávala s paní Sadílkovou, promlouvaly jsme spolu a ta mě přivedla k tomu, že se mám upnout k P. Ježíši a k P. Marii. A při tom hovoru se mě zeptala, jestli bych nechtěla jet na Svatý Hostýn. Já jsem řekla, že bych jela ráda, že jsem tam ještě nikdy nebyla. Tak mě přihlásila a já jela. Přiznám se vám, že jsem měla smíšené pocity. Jestli jsem někomu nezabrala místo a že jedu na tak svaté místo a umím se modlit jenom Otče náš. Když jsme přijeli na místo, byl kostel ještě zavřený. Tak jsme si šli zatím nakoupit, každý co chtěl. Já jsem se držela spíše stranou. A najednou za mnou do koutku přišel otec Miroslav, s jeho

milým úsměvem mě přivítal, podal mně ruku, udělal křížek na čelo a pro mě bylo rozhodnuto. S takovým přístupem jsem se setkala poprvé. Potom otevřely kostel a já jsem se pořád držela paní Sadílkové. Jak jsme si sedly, tak mně paní Sadílková říkala: "Podívej, jak je P. Maria krásná, modli se, co umíš, přej si a hlavně pros, P. Maria Ti pomůže. Moje první mše svatá byl pro mě takový zážitek, že to neumím ani popsat. Vyšly jsme ven a já jsem se snad nadnášela. Od té doby jsem začala chodit do kostela. Ale pořád byly trochu zábrany, jak mě lidé přijmou. Nedívala jsem se ale ani nalevo, ani napravo, jen dopředu k oltáři. Dnes jdu do kostela s vědomím, že tam patřím. Pozorně naslouchám a snažím se prožívat mši svatou. I když všemu třeba nerozumím, tak jako vy všichni, věřím, že mně P. Ježíš v mé snaze pomůže. Ještě vám všem chci poděkovat, že jste mě přijali mezi sebe. Slibuji, že celý zbytek života chci jít touto cestou. A je mně moc líto, že toto moje poznání se mnou nemůže prožívat můj manžel. Ale pevně věřím, že o všem ví a že mě z nebe vidí a on v tom nebi určitě je!

D.T.

Jak dál s novým kostelem?

Tak je tedy máme? Co? No přece stavební povolení! Po nesnázích, které se už zdály nekonečné, se nám podařilo úřady přesvědčit, že náš projekt, naše návrhy, naše žádosti a celá naše snaha splnit stoleté přání staroměstských farníků jsou v pořádku. Nejsou proti zákonu a proto se stavba nového kostela povoluje. Děkujeme všem za duchovní i osobní přispění k tomuto Božímu dílu! Že se jeden člověk u stavebního úřadu odvolal a že proto ještě není stavební povolení právoplatné? Co naplat, má na to právo. Odvolal se při územním řízení, očekávali jsme, že se nyní odvolá znovu. Stalo se tak. Při územním řízení nebyl jeho požadavek shledán zákonným. Nyní přišel se stejným požadavkem. Zákony se ale od té doby nezměnily. Věříme, že pravda zvítězí. Snažíme se, aby odklad, který tímto nastal, byl co nejmenší. Dále jednáme s úřady, organizujeme výběrové řízení s firmami. Usilujeme o to, aby Boží dům – náš kostel – stavěla ta nejvýhodnější firma, a aby byla připravena začít hned, jak to bude možné. Nepolevujme v důvěře v našeho Boha! Věřme!

FK

Dopis nemocným

Pokoj a radost Vám, naši nemocní přátelé, bratři a sestry,

dopis, který Vám pravidelně píšeme v tomto období, vždy znovu v nás oživuje vděčnou jistotu, že v Církvi vytváříte velké zázemí oběti a protrpěné statečné lásky k tomu, aby církve pod vedením biskupů a kněží a ve spolupráci s Božím lidem mohla šířit spásu a plnit úkoly svěřené Kristem. V dnešním poselství Vás chceme upozornit na dvě postavy z nedávných dějin naší arcidiecéze:

A.C.Stojan se modlí: Můj kříži! Všude tě nosím sebou. Tys mi nade všechno. Můj kříži! Padnu-li, pozvedáš mě, pláču-li, těšíš mě, trpím-li, uzdravuješ mě, třesu-li se, podporuješ mě. Volám-li, odpovíš mi.

Anička Zelíková psala v nemoci a z mnoha vět vybíráme: "Nemám již nic, nemohu se modlit. Stačí, že Pán Bůh vidí, jak se na to, co mi bere, usmívám..."

Kříž se proměňuje ve jho sladké a břemeno únosné, pokud ho vnímáme ve světle vzkříšení. Útěchu kříže a opravdovou radost z Pánova vzkříšení Vám přejí a žehnají

+ Jan Graubner, arcibiskup + Josef Hrdlička, pom.biskup

Možnost studia

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži je církevní škola zaměřená na výchovu a výuku v křesťanském duchu. Škola je určena pro chlapce i děvčata. Hlavním vzdělávacím cílem je příprava ke studiu na všech typech vysokých škol. Škola zajišťuje ubytování a stravování pro všechny své studenty přímo ve svém areálu. Pro studenty ze sociálně slabších rodin existuje systém slev na ubytování, stravování a studium.

Podmínky pro přijetí do 1. ročníku šestiletého nebo čtyřletého studia: úspěšné absolvování 7. nebo 9. třídy základní školy a úspěšné vykonání přijímacích zkoušek z jazyka českého a matematiky (žáci, kteří mají vynikající prospěch mohou být přijati bez přijímacích zkoušek).

Přijímací řízení proběhne: I. termín: 22. 4. 2002, II. termín: 9. 5. 2002. Přihlášky pošlou na vyžádání. Podávají se do 31. 3. 2002.

Duchovní obnova v Rajnochovicích

Víkendová duchovní obnova v Rajnochovicích byla malým pozastavením v postní době, kterou prožíváme. Trvala od pátku večera do nedělního dopoledne. Díky všem, kteří se ve středisku pro mládež, zvaném Přístav, starají o blaho těch, kdo přicházejí, byl celý víkend nabytý nezapomenutelnými zážitky. Náš program začal v pátek večer společným představováním se. Tento večer řídil otec Ivan, který nás úspěšně nadchnul pro nastávající program. Sobota byla stěžejním dnem obnovy. Po společné snídani za námi přijel biskup otec Josef Hrdlička, který měl připraveno několik katechezí. Mluvil o Boží lásce, důležitosti mládí, intimitě s Bohem, hříchu. Přednášky byly prokládány chvílemi na zamyšlení a modlitbu. Navíc jsme se domluvili, že se celý víkend pokusíme prožít v mlčení, abychom se lépe soustředili na Boha a aby k nám mohl v tomto tichu promlouvat. Líbilo se nám společenství, ve kterém jsme tyto dny prožili, atmosféra, která tam panovala. Když jsme mlčeli, nebylo to trapné, sobecké mlčení, které odvádí člověka od druhých, ale byla to příležitost vyjádřit druhému něco pozitivního i beze slov. Ale musíme dodat, že ne vždy se nám podařilo mlčet. Někdy jsme vycítili potřebu sdílet se s druhými i tak, jak jsme zvyklí, popovídat si, poznat ty druhé. Večer po mši svaté v rajnochovickém kostele otec biskup musel odjet za svými povinnostmi, a tak jsme obnovu dokončili opět pod vedením otce Ivana. Po shlédnutí videokazety o turínském plátně, při které jsme se zamýšleli nad Kristovým utrpením, jsme v tichosti prožili večerní adoraci před vystavenou eucharistií. Dovolujeme si tvrdit, že právě tento okamžik společenství s naším Pánem byl jedním z vrcholných okamžiků celé duchovní obnovy. V neděli jsme shledali, že celý víkend uběhl rychleji, než by si kdo přál, ale to už jsme se loučili a rozjížděli do svých domovů. Odjížděli jsme s vděčností v srdci k těm, kteří se o nás tak hezky starali, a také s touhou, vrátit se zpět. Dalo by se zde o této postní duchovní obnově napsat ještě spousty řádků, stejně bychom nedokázali slovy vyjádřit vše, co jsme zde prožili. To se musí zažít!

Majka V. a Katka P.

Pár otázek Pavlovi Berkovi

Už ho zase vidíme i slyšíme častěji, než v posledních dvou letech. To proto, že se koncem února vrátil z náhradní vojenské služby v Praze. Spolu s manželkou Katkou opět zakotvili ve Starém Městě, nedělají si podrobné plány, co dál a nechávají se Bohem dále překvapit...

Pavle, bylo v Praze opravdu blaze?

Bylo. Ale nebylo to Prahou jako takovou. Bylo to lidmi, se kterými jsem se tam setkával. A já měl štěstí na spolupracovníky z nemocnice, z tamní františkánské farnosti i na jiné varhaníky, se kterými jsem se seznámil.

Je někdo, kdo Tě nejvíce oslovil?

Rozhodně to byl pan profesor Vodrážka a jeho vztah k Bohu, lidem a hudbě. Chodil jsem k němu na hodiny improvizace. Nejen, že ovládá všechny hudební nauky, ale má hudbu skutečně rád, což není u všech hudebníků samozřejmostí. Hodně si rozumíme a mohu říct, že náš vztah je nejen učitele a žáka, ale je to vztah přátelský.

A co pražské varhany?

Pravidelně jsem hrával u Panny Marie Sněžné a u sv. Karla Boromejského, ale zahrál jsem si i v katedrále u sv. Víta, u sv. Havla, Salvátora, Bartoloměje, Rocha a v dalších kostelích. Kvalita nástrojů je různá, ale přece jen lepší, než tady.

A zpěv v kostelích?

Co se tamních věřících týká, mají o zpěvu u nás vysoké mínění. Když jsem učil něco nového, říkali: "U vás na Moravě to možná šlo, tam je zpěvákem každý. Ale tady to asi nepůjde." Ale šlo to i v Praze. Vše záleží a vždy bude záležet na varhaníkovi a knězi, jestli jej v jeho snahách podpoří.

Jaké budou teď Tvé hudební aktivity ve Starém Městě?

Nejsem zastáncem patriotismu, takže odpovím na otázku, jaké budou mé hudební aktivity. Plánů mám hodně. Nejdříve chci znovuobnovit a rozšířit činnost Ramusu. V uherskohradišťské ZUŠ už učím hru na klavír, ve Starém Městě hrávám na mši svatě v neděli v 7.00 hodin a dostal jsem na starost hudbu ve svatém týdnu. Mám i další plány, které se týkají vzdálenější budoucnosti, ale mluvit o nich je zatím předčasné.

A co dlouho oplakávaná staroměstská schola?

Jeden člověk nemůže stihnout všechno. A ve staroměstském kostele je nás teď celkem pět varhaníků. Mají zde tedy volné pole působnosti. Honza se jako muzikant lepší den ode dne a myslím, že je otázkou času, kdy se mu podaří sestavit solidně zpívající scholu.

Co budeš dělat v osobním životě?

Nemá smysl dělat si podrobné plány. Nakonec to stejně dopadne jinak. Ale dobře, protože už jsem poznal, že je to řízeno seshora. Takže se v tomto směru nechám překvapit.

Letní tábory pro děti školou povinné

Zveme všechny děti na tábor staroměstské farnosti.

- tábor je pro ty, kteří navštěvují **1. - 5. třídu ZŠ**. Tento tábor má na starosti Kamil Psoška. Proběhne ve dnech 26. července - 2. srpna na faře v Pačlavicích (okr. Kroměříž). Předpokládaná cena tohoto tábora je 1200,- Kč.

- tábor je pro ty, kteří navštěvují **5. - 9. třídu ZŠ**. Tento tábor má na starosti Vojtěch Foltýnek. Proběhne ve dnech 12. - 24. srpna na faře v Sobotíně (okr. Šumperk). Předpokládaná cena tohoto tábora je 1950,- Kč.

Pojedeš-li s námi, dej nám vědět co nejdříve - **do konce dubna** přihláškou, které jsou k dispozici v kostele.

Nabídka letních pobytů pro rodiny na rok 2002

pořádá Centrum pro rodinný život při Arcibiskupství olomouckém, Biskupské nám.2, 771 01 Olomouc, tel. 068/5500250. Bližší informace i s přihláškou zašlou na požádání.

Místa a termíny: Lhota u Olešnice: 21.7. - 27.7.2002

28.7. - 3.8.2002

Spálovský Mlýn: 18.8. - 24.8.2002

Sobotín: 18.8. - 24.8.2002

Dům sv. Josefa na Gruni: 3.8. - 10.8.2002

Pozvání:

- Uherské Hradiště – farní kostel – 24.3. – 14.30 “XIV+I zastavení křížové cesty ve folkových písních, které jsou dílem Okamžiku
- Orlovna Uherské Hradiště – 6.4. – 19.30 hodin – KŘESŤANSKÁ DIS

KOTÉKA

- Náš farní kostel ve Starém Městě – neděle 7.4.2002 – 15.00 hodin – POPELKA NAZARETSKÁ (Recitační pásmo z díla Václava Renče s doprovodem hudby Petra Stojana, provede KAMIL KOULA, herec Slezského divadla v Opavě),
- V letošním roce dne 1. 5. 2002 bude pouť Moravanů do mariánského poutního místa Klokot u Tábora. Zájemci přihlaste se u sestry Vladimíry Batůškové nejpozději do 15. 4. 2002, cena 370 Kč.
- Orlovna v Uherském Hradišti - pátek 19.4.2002 v 19 hod. - přednáška plk.Ing. Františka Valdštýna o době prvních Přemyslovců, sjednocování území Čech, působení sv. Václava a jeho bratra Boleslava I. a významu pro dnešek.